

מלכת המים

1972

מטעם

השולם הזה

המועמדות הסופיות

עליזה קליין וו

שמש בוקר זרחה לשדות,
יצאו העדרים שנית לרעות.
הרועים חיללו בשקט מנגינה כלבבם,
וזה סימן ששוב שמח בעולם.

טוב, אז ביאליק לא היה כותב דבר כזה. אבל איך אפשר להשוות בין השניים?

לביאליק היה שיער אדום מתלהט? לי ביאליק היו עיני איזמרגד מקסימות? היה לו גוף משגע?

לא! הוא רק ידע לכתוב על כל אלה. עליוה לעומתו, לא תכתוב כנראה לי עולם את על השחיטה, אבל כל הנתונים הפיזיים העליונים, הם שלה לגמרי. כן, יש למשורר הלאומי ולמשוררת מקריית-אוננו משהו משותף: לשניהם הי-

החברמנית

עצמאית

הדבר היחיד שעליזה מוכנה להיות תלויה בו, הם תכשירי האיפור הנודעים של הלנה רוביגשטיין. חוץ מאלה היא בלתי תלויה לחלוטין. "אני לא אוהבת לסמוך על אחרים, לא בכסף ולא בשום דבר אחר." צודקת.

לרוב היא צוחקת. "שלום עליכם כבר אמר שזה בריא" היא מפגינה את ידי עותיה על קולגים למיקצוע. "אבל כשאני במצב-רוח, או אוי למי שנמצא בסביבתי" וכשעליזה כועסת כולם מפסידים. כי כשעליזה כועסת, היא אינה צוחקת, וכשאינה צוחקת לא רואים לה את השיניים, ושיניים יש לילדה, שפתיים יישק.

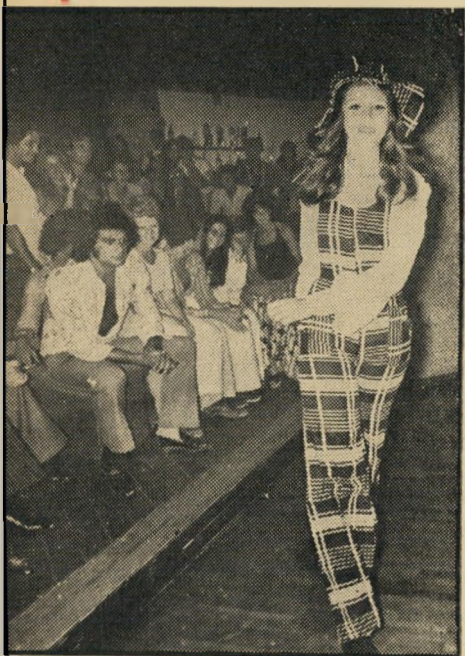
שובבה

מעט מאוד אפשר לראות את הקטנה על החוף. לרוב היא משתובבת בין הגלים, שוחה כדג, לא בולעת מים, וחושבת בלי הרף על הפרט הגדול של טיסו.

זה פעם נטייה להשמנה.

או חוץ מלכתוב שירים למנגינות, עור סקת היפה השבועית, בת ה-17, בנגינה עלי סכסופון, בהוראת אנגלית מדוברת למתקשים, ובערבים... שמרטפות. "הכל בשביל הכסף" היא מודה, "מיליונים לא יוצאים מזה, אבל זה נותן אפילו שרות לבחורה להיות עצמאית."

זוהרת

ומה זוהר יותר משיער ג'ינג'י? למהדרין, אחרי שהוא מקבל טיפ פול יסודי בתכשירי וולה הידועים לשם ולתפארת בארץ.

